

„Žízním“ (J 19/28)

Ve svém tradičním zamyšlení začnu trochu netradičně, ohlédnutím zpět. V loňském sborovém dopise jsem si dovolila položit vám otázku: *Co znamenají Velikonoce pro Vás osobně? A přes anketu uspořádanou mezi mládeží jsme se dobrali k tomu, že nám hodně souvisejí se vzkříšením, s tím novým, nadějným, co nám v Kristu Bůh připravil.*

Ale Velikonoce neznamenají jenom vzkříšení, i když to je jejich dokonalé vyvrcholení. Znamenají také utrpení, umučení, ukřižování Ježíše Nazaretského. Však si to také každoročně připomínáme čtením pašijního příběhu na Zelený čtvrtek. Tam se ještě netrne úžasem nad prázdným hrobem, tam se nezpívá radostné Halelujah. Tam tečou slzy, pot i krev, tam je místo pro nenávisť, zradu, zbabělost, opuštěnost, bolest, utrpení i smrt. A my nejsme vyzýváni, abychom se tím dojímalí, ale abychom nad tím rozjímali. Abychom vstoupili do Ježíšova příběhu a nechali se jím oslovit. Vždyť do našich životů také patří slzy, pot, krev... a to vše ostatní, i utrpení a smrt. Abychom přes tu bolest zahlédli naději, abychom se skrze příběh Ježíšova utrpení nechali pozvat k nesamozřejmé, šokující radosti nedělního rána, k události vzkříšení.

Tak nechme se oslovit, pro tuto chvíli, jedním z Ježíšových slov z kříže. „Žízním“, pravil Ježíš v podání Janova evangelia. Jedno z posledních Ježíšových slov není však vyjádřením pouhého nekomfortu, soustředění se na tělesnou potřebu napít se, ale výrazem utrpení. Posledním slovům umírajících se obvykle dává velký význam, hledá se v nich jakýsi skrytý odkaz. V tomhle ohledu možná působí to Ježíšovo slovo „Žízním“ trochu přízemně. Nechtělo by to nějakou hlubší, zbožnější myšlenku? Co je utrpení těla proti životu věčnému? Jak si to mají učedníci a ženy pod křížem, jak si to máme my přebrat? - Tak, že právě v utrpení je nám Ježíš blízko. To je jeho odkaz. Že utrpení patří ke kristovskému způsobu života. Že to není omyl, nějaké nedopatření, že „žízeň“ v jakémkoli ohledu náš život provází – po dobrém vztahu, po porozumění, po lásce, po dobrém slovu, po soucitu, po zastání, po pokoji, po smíření, po přijetí bez výhrad. Ale ten Ježíšův odkaz, vyjádřený slovem „Žízním“, nás, kdo se podle Krista chceme orientovat, vede ještě dál: On to své „Žízním“ nekřičí do prázdna, on je křičí směrem k Bohu, hledá kontakt s Otcem i v utrpení. V tom jeho „Žízním“ slyšíme ozvěnu žalmu dvačtyřicátého: *„Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Po Bohu žízním, po Bohu živém, kdy se smím ukázat před Boží tváří?“* Neztrácet kontakt s Bohem ani v utrpení, volat k němu slovy obyčejnými a „přízemními“, to je odkaz Ježíše, umírajícího na kříži. Na něm máme uvidět, uslyšet, vrýt si do srdce, že ani ve své žízni, v tom co nás mučí a spaluje nejsme sami.

Ale moc bychom si s tím sami rady nevěděli nebýt neděle, nebýt nedělního

jitra prvního dne po sobotě... Že je tu, díky Kristu, pramen občerstvení pro každého, kdo z něj chce čerpat, zdroj živé vody, jímž všechny naše žízně budou uhašeny, dojdou naplnění a utišení... Některé nyní, některé za čas, některé až na věčnosti. Může se nám, žíznícím, zdát, že studna je hluboko a že tu není vědro; ve skutečnosti je to tak, že vědro již bylo naplněno a je na cestě k nám... Tak táhněme, co nám síly stačí, za ten provaz víry a pomáhejme táhnout těm, kdo už nestačí, komu síly docházejí, kdo žízní a nevědí, že díky Kristu je tu Pramen, z něhož, kdo pije, nebude žíznit navěky.

V tomto duchu snad můžeme s užitkem číst i malý příběh z knížky Paula Coelho „Dábel a slečna Chantal“.

„Jeden člověk kráčel po cestě se svým koněm a psem. Když procházeli pod rozložitým stromem, uhodil do stromu blesk, zasáhl je a všechny tři zabil. Muž ale nepochopil, že již opustil tento svět a kráčel dál s oběma zvířaty... Cesta do kopce byla velice dlouhá, slunce pražilo, oni byli zpocení a měli velkou žízeň. V jednom ohybu cesty náhle spatřili nádhernou mramorovou bránu a za ní se rozkládalo náměstí, vydlážděné kusy zlata. Uprostřed něho tryskala z fontány čirá voda. Pocestný zamířil k člověku, který hlídal u vchodu. „Dobrý den.“ - „Dobrý den,“ odpověděl strážce. - „Kde to jsem? Je to tu tak krásné.“ - „Tady je nebe.“ - „To je dobře, že jsme v nebi. Máme hroznou žízeň.“ - „Můžete vejít a pít vodu po libosti“. A strážný ukázal na fontánu. - „Můj kuň a můj pes mají také žízeň.“ - „Lituji“, řekl strážný. „Zvířata dovnitř nesmějí“. Ten muž byl velmi zklamán, neboť žízeň jej sužovala, ale nechtěl pít sám. Poděkoval tedy strážci a šel dál. A zase šplhali dlouho do kopce, až se vyčerpání dověkli k místu, kde stála stará brána a za ní se táhla prašná cesta lemovaná stromy. Ve stínu jednoho stromu ležel muž. Obličej měl zakrytý kloboukem a zřejmě spal. „Dobrý den“, řekl poutník. Muž kývl hlavou. - „Máme hroznou žízeň, já, můj kuň a můj pes.“ - „Tamhle mezi těmi kameny je pramen“, pravil ten muž a napřáhl ruku směrem ke kamenům. „Můžete se napít po libosti.“ Muž, kuň a pes šli k prameni a uhasili žízeň. Poutník znovu poděkoval. - „Přijďte, kdykoli se vám zachce,“ odpověděl muž. - „A jak se to tady vlastně jmenuje?“ - „Nebe.“ - „Nebe? Ale strážce u té mramorové brány mi řekl, že nebe je tam.“ - „To nebylo nebe, to bylo peklo.“ Poutník byl zmaten. „Měli byste zakázat, aby tam užívali vašeho jména! Ta falešná informace určitě působí velký zmatek!“ - „Ale vůbec ne! Ve skutečnosti nám prokazují velkou laskavost, protože tam zůstanou všichni, kdo jsou schopni opustit své nejlepší přátele...!“

Zůstávejme v naději, že s Kristem ani na tu žízeň největší nejsme sami. V naději, kterou v sobě také skrývají Velikonoce.

Sváteční bohoslužby a sborová setkání se budou konat takto:

- 17.4. květná neděle, bohoslužby v 9.00
koncert pěveckého souboru „Johnnyho ovečky“ v 17.00
- 18.4. pondělí, biblická školka (setkání maminek s dětmi) ve 14.30
- 19.4. středa, biblická hodina se sv. Večeří Páně na Větrníku v 18.00
- 21.4. Zelený čtvrtek, bohoslužby s pašijovým čtením v 17.00
- 22.4. Velký pátek, bohoslužby v 9.00 a v 17.00, oboje se sv. Večeří Páně
- 24.4. Neděle velikonoční v 9.00 se sv. Večeří Páně, ve Slatiňanech v 10.30
Chrámová sbírka při bohoslužbách na Boží hod bude věnována jako každoročně na Hlavní dar lásky Jeronýmovy Jednoty. Informační letáček JJ je přiložen k tomuto dopisu.
- 27.4. středa, dámský klub, ve 20.00 na faře
- 1.5. neděle, bohoslužby v 9.00, ve Slatiňanech v 10.30

Přikládáme také několik informací o připravovaných sborových akcích:

13.-15. května se chytáme na **sborový víkend do Bělče nad Orlicí**. Stále ještě se můžete přihlásit. Bydlet budeme ve zděné budově, nikoli v chatkách. Cena za jeden den s plnou penzí (3 jídla) a nocleh je 370 Kč (celkem tedy 740 Kč, pro děti od 3 do 12 let 330 Kč; děti do 3 let mají pobyt zdarma. Těšíme se, že si užijeme přátelských rozhovorů, procházek v krásném lesnatém okolí Bělče, her, filmu i společného ztišení a nedělních bohoslužeb ve sboru v Třebechovicích.

27. května se letos poprvé připojíme k celorepublikovému projektu „**Noc otevřených kostelů**“. Od 19.00 do 23.00 bude i náš kostel otevřen návštěvníkům – nejen těm z města, ale rovněž vám z našeho sboru. Připravujeme také program – hudbu, čtení, prodej a propagaci Fair Trade výrobků, malé občerstvení... Pokud máte nápad, čím program našeho „nočně otevřeného kostela“ obohatit nebo se zapojit do výpomoci při této akci, neváhejte to sdělit s. farářce nebo s. Dr. Jarmile Skálové.

29. července až 5. srpna plánujeme **letní pobyt pro děti a mládež**. Tentokrát budeme tábořit v krkonošských **Křížlicích**, kde se nachází rekreační objekt naší církve. Také letos pojedou spolu s námi děti z Heřmanova Městce s br. farářem Janem Plecháčkem. Děti můžete přihlašovat do půli června u farářky sboru.

Ze seniorátní akci doporučujeme vaší pozornosti následující:

V neděli **8. května** seniorátní setkání pěveckých sborů v Litomyšli.

V sobotu **4. června** seniorátní setkání všech generací v Horní Čermné.

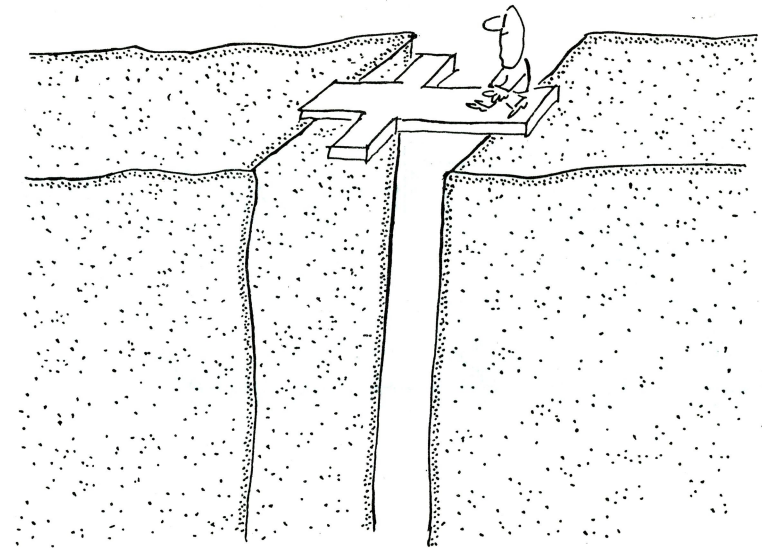
Farní sbor ČCE v Chrudimi

Velikonoční dopis členům sboru

duben 2011

<http://chrudim.evangnet.cz>

Milí přátelé, sestry a bratři,
pěkně Vás zdravíme a chceme Vás prostřednictvím sborového dopisu oslovit v souvislosti s nadcházejícími velikonočními svátky.

Díky velikonoční události věříme, že si nás Bůh zamiloval a z milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději: věříme, že co Kristus Ježíš udělal, udělal i kvůli nám a pro nás. Ať vás ta víra a s ní Boží láska a pevná životní naděje vede přes všechna úskalí, ať vás potěšuje a podpírá, ať je vám zdrojem moudrosti a síly ve všem, co je před vámi, co máte udělat a prožít.

Za staršovstvo

Hana Mazurová
kurátorka

Anna Lavická
farářka